

[Justitsministeren]

her er fremsat, og det mener vi også at de politiske partier bør gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning**§ 1**

vedtoges uden afstemning.

§ 2

forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 2 udgår, var dermed vedtaget.

Ændringsforslag nr. 3, § 3 i den nye affattelse, ændringsforslag nr. 4, § 4 i den nye affattelse, og ændringsforslag nr. 1 til titlen vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 185:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Motorvejshastighed og skærpelse af bødeniveauet).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 22/1 92. Første behandling 28/1 92. Betænkning 9/4 92).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Erling Christensen (S):**

Jeg skal ikke bruge så lang tid på det, men sige, at vi støtter justitsministerens ændringsforslag til dette lovforslag. Ingen skal være i tvivl om og er det vel heller ikke, at det forslag, vi har foran os, er et kompromisforslag og derfor et dårligt forslag, kan der være stor lyst til at sige, både af dem, der er tilhængere af, at der ingen ændringer skal ske, og af dem, der gerne havde set en højere grænse. Men inden vi går så langt, bør vi huske på, at 110 km/t var det forslag, der burde have været gennemført i 1986. Nu gør vi det, og godt for det.

Jeg mener, at vi skal stå sammen om den hastighedsgrænse, der nu fastlægges til ikrafttræden den 1. maj 1992, for de sidste 6 års tilbagevendende diskussion har ikke tjent færdelssikkerhedens sag. Trafikanterne har været usikre på, hvad der var gældende ret, og politiet har tilsvarende været stillet over for trafikanternes usikkerhed. Det gjorde vi til et hovedsynspunkt ved førstebehandlingen, og det må også være hovedbegrundelsen for ministerens ændringsforslag. Usikkerheden over for, hvad der er gældende ret, vil så blive fjernet, og jeg mener, at Folketinget skal være medvirkende til, at usikkerheden ikke fortsætter; vi må stoppe diskussionen om hastighedsgrænserne nu.

Den øgede kontrol, der efter betænkningssbi-draget skal være på de almindelige landeveje, og den større forskel på hastighedsgrænserne mellem disse landeveje og motorvejene vil flytte mere trafik over på motorvejene, som er betydelig mere færdselssikre, hvilket igen vil betyde færre uheld. Godt for det!

Det nye bødeniveau vil også medvirke til forbedret færdselssikkerhed. Ministeren har også lovet, at kontrollen bliver skærpet, og det vil også virke i samme retning.

Kort og godt er jeg tilfreds med, at denne sag nu er på plads – man kan sige, at sømnet er slået i.

Sonja Albrink (CD):

Da vi førstebehandlede dette lovforslag, syntes vi i CD, at det var en god dag. I dag kan vi knap sige, at det er en god dag, for ministeren har indgået et forlig på 110 km/t, og vi var fuldstændig sikre på, at ministeren ville arbejde for, at vi nu endelig langt om længe kom frem til de 120 km/t på motorveje.